

Lóközponttú kiképzést demonstrálta Linda és Pat Parelli Bécsújhelyen

Akinek lehetősége volt jelen lenni rövid idő leforgása alatt George Morris kurzusán és Linda és Pat Parelli által tartott demonstráción - mindez attól függően, hogy ki hol lakik néhány órányi autózással elérhető módon - az olyan szerencsésnek érezhette magát, mintha augusztusban ő láthatta volna meg az összes hulló csillagot az égen. Na, de miről is szólt a demonstráció illetve – valaki gondolhatja – hogyan említhetnek együtt George Morrist egy „cowboy”-al és egy „cowgirl” – el. Legalább két oknál fogva említhetem őket együtt: 1. Pattel és Lindával történt beszélgetésünkéből kiderült, hogy Morris és ők gondolkoznak egy közös kurzus kialakításában, 2. a demonstráció egyértelműen bemutatta a Parelli-k által alkalmazott – megfigyelésen alapuló – módszer hasznosságát, alkalmazhatóságát a sport- és versenyló kiképzés területén is.

A demonstráció summázásával kapcsolatban nem kell megfelelő szavakat keresni csak le kell írni a Pat Parelli által használtakat. Milyen szavak és kifejezések jellemzik legjobban módszerét és demonstrációját? „Ne mi menjünk oda a lóhoz, hanem ő akarjon oda jönni hozzánk!” vagy ami a 2004 –es évi naptárunkon szerepel: „Érezz, gondolkodj, viselkedj és játssz mint egy ló!” Módszerük kifejlesztésének további okát Pat következő szavai is jellemezhetik: „Nincs arra megfelelő indok arra, hogy a lovaknak miért kellene kitéve lenniük brutalitásnak, erőszaknak és gépiesítésnek illetve az embereknek sem kell szükségszerűen az előbbiekből következő frusztráltságot és veszélyt érezniük lovaikon! Ha a lovak körül többen viselkednének megértéssel akkor a világ egy jobb hely lenne! Kifejezetten a lovak számára!

Tulajdonképpen a bemutató az előbbieket demonstrálásáról szólt a kiképzés elejétől a legmagasabb szintig. Az alkalmazhatósági terület bemutatásaként póni, fjord, fríz, andalúz, quarter, díj- és ugrólóvak egyaránt felvonultatásra kerültek, nem beszélve a ménesi kancáról csikójával.

A demonstrációt elején az első lépcsőt Pat Parelli mutatta be egy nehéz kategóriás ugrólóval, amely már módszere szerint lett átképezve ugyanis már a fekvő rúdon sem ment át arról nem is beszélve, hogy a lószállítót sem közelítette meg. Bemutatta, hogy a csak egy nyereggel a hátán közlekedő ló, hogyan veszi fel a kapcsolatot az emberrel, akitől utána el sem akar szinte válni. Ezt egy rövid kötőfékes, rövidebb és hosszabb kötélre való „futószáras” bemutató követte. Megjegyzendő, hogy úgy a legalacsonyabb, mint a legmagasabb szintű feladatok bemutatásánál illetve alkalmazása közben teljes elengedettséget és együttműködő képességet lehetett tapasztalni. Az együttműködő képességet és elengedettséget pedig azt hiszem mindannyian óhajtanánk birtokolni ilyen szinten akár sportolásunk, akár hobbi lovaglásunk során. Az alap feladatok bemutatását kötelek és kötőfékek nélküli kézen bemutató követte, amelyek során a lovak egyesével, kettesével, előre vagy tolatva mentek be a lószállítóba. Vagy tolószékből minden fizikai kapcsolat nélkül irányítva ugrattak és végeztek egyéb feladatokat egy frízzel. Ausztriai helyszín lévén egy kis Spanyol iskolát is „be kellett mutatni”! Ez egy andalúz és egy öszvérrel mutatták be. Az andalúz kézen dolgozott, az öszvéren pedig lóhátról hajtották végre a feladatokat. Nem volt megszokott látvány egy öszvértől könnyed vágta féloldalazást, piruettekét illetve piaffot és passage-t tapasztalni.

Az öt óránál is hosszabbra sikerült demonstráció ¾ felé közeledve áttértek a módszer lovassportbeli alkalmazhatóságának bemutatására. Ezt nagyobb százalékban Pat felesége Linda végezte, aki maga is díjlovagol. A munka elején elmesélte, hogy milyen módon is találta meg a Parelli rendszert mint megoldást. Elmondása szerint már tíz egynehány éve lovagolt, ezen belül díjlovagolt és elég sikeresen hazájában Ausztráliában, amikor egy olyan lóval került össze amely lovaglására két éven keresztül nem talált megfelelő megoldást. Éppen „85-ik biztos megoldást jelentő zablóját” volt megvenni egy lovasboltban amikor az ott üzemelő TV-ben egy reklám filmet látott, amelyikben egy „cowboy” minden felszerelés nélkül lovagolt, ráadásul piaffot és passage-t is bemutatva. Akkor azt mondta: „Cowboy kalap

ide vagy oda ez az ember kell nekem. Ha ő ezt felszerelés nélkül tudja akkor csak lesz valami megoldása a lovamra is. Így is volt. Fél nap után 15 másik ló között kötőfékkal lovagolta az egyébként „életveszélyes” lovat, amire barátaim korábban azt javasolták, hogy vagy én vitessem el vagy ő fog megölni engem! Amiben egyébként volt is valami!”

Az anegdota után Linda egy díjlovon nyeregben, de kantár nélkül illetve egy szál vékony kötéllel a ló nyaka körül mutatott be feladatokat. Bemutatta hogyan lehet kényelmesebben és kellemesebben ülni a lovon, majd pedig ő is eljutott a magasabb díjlovagló feladatok bemutatásáig, amelyet egy Bécsi Spanyoliskolával megáldott országban is hatalmas ováció követett! Pat a következőket jegyzi meg a Bécsi Spanyoliskolával kapcsolatban: „Nagyon sok díjlovas is van tanítványaim között akiket többek között a Bécsi Spanyoliskola főbelovaglója Arthur Kottas is edz. Kottas egyszer a következőképpen nyilatkozott: „Meg kell most már nézni magamnak, hogy ki ez a „cowboy” és milyen módszereket használ, mert a módszere által képzett lovakkal és lovasokkal sokkal könnyebben és gyorsabban lehet haladni!” A díjlovas bemutató után a szkeptikus díjugratóknak is volt mutatni valójuk. A cikk elején említett, volt befejejt lóval rendelkező a hétvégi bécsújhelyi versenyen egyébként nehéz kategóriában induló olasz lovas mondta el tapasztalatait és mutatta be eredményeit. Elmondása szerint a módszer teljesen megváltoztatta lovai életének minőségét ezáltal az övét is, amely miatt hálát érez Patnek és Lindának. Először nyeregben és kötőfékkal hajtotta végre a gyakorlatokat. Ez alap idomító feladatokat és 80-90 cm – es akadályok ugratását foglalta magába. Azután egy 140 cm – es parcour ugratását mutatta be. Az ugratás előtt a következőket mondta: „Többnyire amikor komolyabb feladatokat kezdünk el végrehajtani akkor „normális felfogás szerint” komolyabb eszközöket „kell” alkalmaznunk a cél elérése érdekében! Ezt teszem most én is!” – és levette a kötőféket lova fejéről és egy darab vékony kötelet helyezett el lova nyakán, majd megkezdte a pálya ugratását, amelyben vonal és hármas kombináció is volt. Az ugratás végén két egymás mellé állított olajos hordót ugratott meg. Ez a készség és képesség elég gyakran vizsgáztatott tulajdonság a lovastusa sportágban is!

A bemutatóra, mint I-re a pontot egy cseh származású fiú és lova tette, akit szenzációs képességűnek tart Parelli. A teljes felszerelés nélküli bemutató minden lovat szerető embert a szó legjobb értelmében meg kellett borzongasson. Úgy a földön, mint a lóról végzett munka, amely utóbbi nem mellőzte a pirvetteket, féloldalazásokat és amely tökéletes piaffban csúcsosodott ki olyan érzést adott harmóniájában illetve teljes egészében, mintha a lovaglással kapcsolatosan valaha is vallott és leírt irányelvek Xenophontól és Kikkulitól kezdődően a Bécsi Spanyoliskolán át a legmagasabb szintű olimpiai szintű díjlovaglási feladat abszolút tökéletes végrehajtási módszeréig egyszerre meglevenedtek volna!

Mészáros Gyula